

Fremsat den 15. november 2012 af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU)

(Adgang til delegation m.v.)

§ 1

I lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. februar 2009, som ændret ved § 2 i lov nr. 1567 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Administrationen af befordringsrabat efter denne lov varetages af Ministeriet for Børn og Undervisning. Børne- og undervisningsministeren kan bemyndige en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren. De befordringsansvarlige, uddannelsesstederne og kommunalbestyrelserne bistår ministeriet eller den myndighed, der efter 2. pkt. er bemyndiget dertil, i administrationen, jf. kapitel 5.

Stk. 2. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed er bemyndiget til at udøve efter stk. 1.«

2. I § 5, § 8, stk. 1, § 9, stk. 2, § 9 a, stk. 2, § 11, stk. 3, 2. pkt., § 12, stk. 1, to steder i § 12, stk. 2, § 13, stk. 4, 1. pkt., og § 17 a, stk. 1 og 3, ændres »Styrelsen« til: »Ministeriet eller anden statslig myndighed«.

3. I § 6, stk. 1, § 11, stk. 7, og § 17 b, stk. 2, ændres »styrelsens« til: »ministeriets eller anden statslig myndigheds«.

4. I § 11, stk. 3, 1. pkt., § 11, stk. 6, nr. 1-3, § 13, stk. 1-3, § 13, stk. 4, 2. pkt., § 15, § 16, stk. 2, og § 17 b, stk. 1, ændres »styrelsen« til: »ministeriet eller anden statslig myndighed«.

§ 2

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), jf. lovbekendtgørelse nr. 554 af 8. juni 2009, som ændret ved lov nr. 727 af 25. juni 2010 og lov nr. 1566 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Loven har til formål at skabe økonomisk grundlag for, at voksne kortuddannede på børne- og undervisningsministerens område kan deltage i uddannelse på folkeskoleniveau og i gymnasial uddannelse, og at voksne på ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers område kan deltage i videregående uddannelse.«

2. I § 2, stk. 6, § 13, stk. 5 og 6, § 14, stk. 2, § 14 a, stk. 5, § 16, stk. 2, § 20, stk. 3, § 21, stk. 1, 2 og 5, 2. og 3. pkt., § 22, stk. 2, og § 22 a, ændres »Undervisningsministeren« til: »Vedkommende minister, jf. § 1,«.

3. I § 3, stk. 3, ændres to steder, og i § 4, stk. 1-3, § 5, stk. 4, § 6, § 7 og § 12, stk. 3, ændres »Undervisningsministeren« til: »Børne- og undervisningsministeren«.

4. I § 8, stk. 1-4, og § 9, stk. 2, ændres »Undervisningsministeren« til: »Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser«.

5. I § 8, stk. 2, udgår »efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling«.

6. I § 8, stk. 4, udgår »end de områder, der hører under ministeren for videnskab, teknologi og udvikling«.

7. Overskriften til kapitel 7 affattes således:

»Administration, klageadgang og delegation«

8. § 19 affattes således:

»§ 19. Administrationen af statens voksenuddannelsesstøtte, jf. dog stk. 2, varetages af Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan bemyndige Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte til at varetage visse beføjelser efter denne lov.

Stk. 2. Administrationen af statens voksenuddannelsesstøtte til og med ungdomsuddannelsesniveau varetages af Ministeriet for Børn og Undervisning. Børne- og undervisningsministeren kan bemyndige en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 3. Afgørelser om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. stk. 1 og 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. dog § 22.

Stk. 4. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed er bemyndiget til at udøve efter stk. 2.«

9. I § 20, stk. 1 og 2, og § 21, stk. 5, 1. pkt., og § 21, stk. 6, ændres »Undervisningsministeren eller styrelsen« til: »Børne- og undervisningsministeren, ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed«.

10. I § 20 a ændres »styrelsen« til: »Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed«.

11. I § 21, stk. 4, og § 22, stk. 1, 3 og 4, ændres »undervisningsministeren eller styrelsen« til: »børne- og undervisningsministeren, ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed«.

12. I § 21, stk. 5, 3. pkt., ændres »styrelsen« til: »Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed«.

13. I § 22 a ændres »Undervisningsministeriet eller Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte« til: »Ministeriet for Børn og Undervisning, Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets hovedindhold
 - 1.2. Lovforslagets baggrund
2. Administration af befordringsordning og SVU
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.1.1. Lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.
 - 2.1.2. Lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU)
 - 2.2. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Ved kongelig resolution af henholdsvis 3. og 5. oktober 2011 er lovgivningen vedrørende en række institutioner og uddannelser overført fra det daværende Undervisningsministerium (Nu Ministeriet for Børn og Undervisning) til Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Ressortomlægningen af undervisnings- og uddannelsesområdet har givet anledning til at foretage justeringer af indretningen af administrationen af de ressortoverførte områder, herunder muligheden for delegation til statslige myndigheder uden for ministerområdet.

Der er som opfølgning på de kgl. resolutioner indgået ressortaftaler mellem de involverede ministerier i november 2011.

1.1. Lovforslagets hovedindhold

Der gives med lovforslaget børne- og undervisningsministeren adgang til at delegerer kompetence til en anden statslig myndighed til at varetage administrationen inden for henholdsvis statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) til og med ungdomsuddannelsesniveau og administrationen af ordningen om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser. Lovforslaget giver således ministeren mulighed for løbende at tilrettelægge ministerområdets organisation og opgavevaretagelse på de nævnte områder og herved sikre en effektiv og smidig administration ved, at sager af samme karakter fra forskellige ministerområder kan behandles samlet hos en myndighed. Lovforslaget indebærer ikke nogen ændring i forhold til ministerens mulighed for intern

delegation, dvs. delegation til en myndighed inden for vedkommende ministerområde, idet adgangen hertil allerede følger af det almindelige overunderordningsforhold mellem departement og styrelser.

I det omfang en minister delegerer sin kompetence til en anden myndighed, opstår der klageadgang fra den myndighed, der har fået delegeret kompetencen, til den delegerende myndighed, for så vidt angår de afgørelser, som myndigheden træffer i medfør af delegationen. Lovforslaget indebærer en afskæring af klageadgangen over de afgørelser, som en anden statslig myndighed træffer på grundlag af en delegation fra børne- og undervisningsministeren på de anførte områder.

Lovforslaget indebærer herudover enkelte tekniske ændringer og ajourføringer.

1.2. Lovforslagets baggrund

Ministeriet for Børn og Undervisning er ved kgl. resolution af 3. og 5. oktober 2011 dannet ved en ressortmæssig omlægning af det tidligere Undervisningsministerium, og således at der til Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser er overført ressortansvaret for sager vedrørende de videregående uddannelser og SU-området.

Lovforslaget er en opfølgning på denne ressortafgrænsning af undervisnings- og uddannelsesområdet.

Der er efterfølgende indgået ressortaftale af 7. november 2011 mellem Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser og Ministeriet for Børn og Undervisning vedrørende de videregående uddannelser og SU-området.

Ressortaftalen indebærer, at der er tilfælde, hvor det ene ministerium varetager opgaver på vegne af det andet ministerium. Det fremgår af ressortaftalen af 7. november 2011, at Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser varetager på vegne af børne- og undervisningsministeren administrationen af statens voksenuddannelsesstøtte til og med ungdomsuddannelsesniveau i medfør af lov om statens voksenuddannelsesstøtte og administrationen af befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser i medfør af lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

2. Administration af befordringsordning og SVU

2.1. Gældende ret

2.1.1. Lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Loven fastsætter rammerne for administrationen af ordningen om befordringsrabat til elever i ungdomsuddannelser og deltagere i almene voksenuddannelser (avu), forberedende voksenuddannelse (fvu) og ordblindeundervisning.

Loven indeholder i § 1 en bestemmelse om delegation, hvorefter administrationen af ordningen om befordringsrabat varetages af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte. Administrationen af ordningen varetages efter ressortaftale af 7. november 2011 af Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte, som hører under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser.

Det følger af lovens § 16, at uddannelsesstedernes og Styrelsen for Statens Uddannelsesstøttes afgørelser, som træffes efter lovens bestemmelser, er endelige, og derfor ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed.

2.1.2. Lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU)

Loven fastsætter rammerne for administrationen af ordningen om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), hvis formål er at skabe økonomisk grundlag for, at voksne kortuddannede kan deltage i uddannelse på folkeskoleniveau og i gymnasiale uddannelse, og at voksne kan deltage i videregående uddannelse.

Som opfølgning på ressortændring ved kgl. resolution af 3. og 5. oktober 2011 er opgaver i forbindelse med loven og ved ressortaftale af 7. november 2011 mellem Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser og Ministeriet for Børn og Undervisning vedrørende de videregående uddannelser og SU-området ressortmæssigt delt mellem de to ministerier. Lovens regler om SVU på de videregående uddannelsesniveauer er i den forbindelse overført til Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser.

Loven indeholder i § 19, stk. 1, en bestemmelse om delegation, hvorefter ministeren kan bemyndige Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte til at udøve visse beføjelser efter loven. Administration af ordningen varetages efter ressortaftale af 7. november 2011 af Styrelsen for Videregående Uddannelse og Uddannelsesstøtte. Bemyndigelsen er udmøntet i § 1 i bekendtgørelsen om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU-bekendtgørelsen).

Loven indeholder endvidere i § 21 en bestemmelse om delegation, hvorefter ministeren kan bemyndige uddannelsessteder og efter forhandling med beskæftigelsesministeren bemyndige anerkendte arbejdsløshedskasser til at varetage visse opgaver efter loven. Loven indeholder ikke andre bemyndigelser til delegation af opgaver.

Det fremgår af lovens § 19, stk. 2, at afgørelser, der træffes af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte efter bemyndigelsen i § 19, stk. 1, ikke kan indbringes for ministeren.

Det fremgår endvidere af lovens § 21, stk. 4, at der for så vidt angår afgørelser, som uddannelsessteder eller anerkendte arbejdsløshedskasser efter bemyndigelse træffer, er der klageadgang til ministeren eller en styrelse efter bemyndigelse.

Der er desuden i lovens § 22 fastlagt en klageadgang til Ankenævnet for Uddannelsesstøtten for så vidt angår afgørelser om beregning, tildeling, udbetaling og tilbagebetaling af SVU, der træffes i henhold til loven. Det fremgår af be-

stemmelsen, at ankenævnet træffer den endelige administrative afgørelse.

2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der gives børne- og undervisningsministeren hjemmel til efter forhandling med vedkommende fagminister at bemyndige en anden statslig myndighed til at udøve beføjelserne efter de under afsnit 2.1.1. og 2.1.2. anførte love.

Det vil aktuelt være de opgaver, som ifølge de indgåede ressortaftaler, jf. afsnit 1.2., skal varetages af en anden statslig myndighed. Lovforslaget indebærer ikke nogen ændring i forhold til ministerens mulighed for intern delegation, dvs. delegation til en myndighed inden for vedkommende ministerområde, idet adgangen hertil allerede følger af det almindelige overunderordningsforhold mellem departement og styrelser. Det foreslås endvidere, at de eksisterende bestemmelser, jf. afsnit 2.1.1. og 2.1.2., om afskæring af klageadgang ved afgørelser, som en statslig myndighed træffer efter bemyndigelse, ændres til også at omfatte de tilfælde, hvor ministeren har delegeret sine kompetencer til en statslig myndighed på et andet ministerområde.

Retsstilstanden for borgeren vil i disse situationer være uændret. Borgeren har stadig mulighed for at klage over en afgørelse, i det omfang lovgivningen hidtil har indebåret en klageadgang. Lovforslaget berører således ikke de eksisterende klagemuligheder, som den enkelte borger har i henhold til de under afsnit 2.1.1. og 2.1.2. anførte love.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget forventes ikke at medføre merudgifter for staten, da der ikke vil være flere behandlinger af den samme sag. Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Akademikernes Centralorganisation, A-kassernes Samvirke, Ankenævnet for Uddannelsesstøtten, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende, Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Elevrefusion, Bestyrelsesforeningen for professionshøjskoler, Bestyrelsesforeningen for Social- og

Sundhedsskoler, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Privatskoleforening, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv (DE), Dansk Friskoleforening, Dansk Industri (DI), Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler – Lederne, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Handicaporganisationer, Danske Landbrugsskoler, Danske Regioner, Danske Universiteter, Det Centrale Handicapråd, Efterskoleforeningen, Erhvervsskolernes Bestyrelsesforening, Erhvervsskolelederne i Danmark, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Folkehøjskolernes Forening, Foreningen af Forstandere/Direktører ved AMU-centrene, Foreningen af frie fagskoler, Foreningsfællesskabet LigeVærd, Forstanderkredsen for Produktionsskoler og Produktionshøjskoler, FSR – danske revisorer, Funk-

tionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Gymnasiernes Bestyrelsesforening, Gymnasieskolernes Rektorforening, Husholdnings- og Håndarbejdsskolerne, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, KL, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lederforeningen for VUC, Lederne, LO, Private Gymnasier og Studenterkurser, Produktionsskoleforeningen, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Erhvervsrettet Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Skolelederne, Social- og Sundhedsuddannelsernes Landselevbestyrelse, SOSU-Lederforeningen, SU-rådet, Uddannelsesforbundet, VUC Bestyrelsesforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Til nr. 1 (§ 1)

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 1*, at kredsen af administratører ændres således, at administrationen af befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser varetages enten af Ministeriet for Børn og Undervisning eller af en anden statslig myndighed, som af børne- og undervisningsministeren bemyndiges dertil. Bemyndigelsen til en anden statslig myndighed vil ske efter forhandling med ministeren for vedkommende ministerområde.

Baggrunden for ændringen er, at det af ressortaftale af 7. november 2011 fremgår, at Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser på vegne af børne- og undervisningsministeren varetager administrationen af befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser i medfør af lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Det forventes herefter, at børne- og undervisningsministeren vil benytte bestemmelsen i *stk. 1*, til at bemyndige Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser til at varetage administrationen af befordringsrabatordningen.

Administrationen af befordringsrabatordningen vil fortsat ske med bistand fra de befordringsansvarlige, uddannelsesstederne og kommunalbestyrelserne.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 2*, at børne- og undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter *stk. 1*.

Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor børne- og undervisningsministeren udnytter sin adgang, jf. den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, til at delegere administrationen af befordringsrabatten til andre statslige myndigheder uden for Ministeriet for Børn og Undervisning. Der består i disse tilfælde ikke et over-/underordningsforhold mellem børne- og undervisningsministeren og den pågældende myndighed. Der vil herefter være behov for, at børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om rammerne for, hvorledes myndigheden, der efter *stk. 1* er bemyndiget dertil, skal varetage de delegerede beføjelser, herunder rækkevidden af delegationen.

Ved andre statslige myndigheders varetagelse af f.eks. myndighedsopgaver for børne- og undervisningsministeren efter delegation bevarer ministeren sine beføjelser, herunder instruktionsbeføjelsen, i relation til de delegerede opgaver, da den underordnede myndighed på det delegerede område funktionelt vil høre under børne- og undervisningsministeren.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 1.2. og 2.2.

Til nr. 2-4

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 1. Ændringerne foretages med henblik på at tilpasse loven til den nye opgavefordeling, der følger af res-

sortaftale af 7. november 2011 mellem Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser og Ministeriet for Børn og Undervisning vedrørende de videregående uddannelser og SU-området.

Til § 2

Lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU)

Til nr. 1-6 og 9-13

Der er tale om tekniske ændringer som følge af den ressortmæssige deling ved kgl. resolution af 3. og 5. oktober 2011, og den hertil følgende ressortaftale af 7. november 2011 mellem Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser og Ministeriet for Børn og Undervisning vedrørende de videregående uddannelser og SU-området.

Det foreslås derfor med nyaffattelsen af § 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, en præcisering af, at området for statens voksenuddannelsesstøtte under deltagelse i uddannelse på folkeskoleniveau og gymnasial uddannelse hører under børne- og undervisningsministeren, og at området for statens voksenuddannelsesstøtte under deltagelse i videregående uddannelse hører under ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelse.

Det foreslås med lovforslagets øvrige ændringer, jf. lovforslagets § 2, nr. 2-6 og nr. 9-13, at minister- og ministeriebetegnelsen ændres til henholdsvis børne- og undervisningsministeren og Ministeriet for Børn og Undervisning de steder i loven, som omfatter regulering af SVU ved uddannelser på folkeskole- og gymnasialt niveau

Det foreslås endvidere, at minister- og ministeriebetegnelsen ændres til henholdsvis ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelse og Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser de steder i loven, som omfatter regulering af SVU ved de videregående uddannelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 1.2. og 2.2.

Til nr. 7

Det foreslås, at overskriften til kapitel 7 ændres, så det fremgår heraf, at kapitlet også indeholder regler om ministerens delegationsadgang.

Til nr. 8 (§ 19)

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 1*, at administrationen af statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) bliver varetaget af Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Det foreslås i den forbindelse, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan bemyndige Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte til at varetage visse beføjelser efter loven.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 2*, at administrationen af statens voksenuddannelsesstøtte til og med ungdoms-

uddannelsesniveau bliver varetaget af Ministeriet for Børn og Undervisning. Det foreslås endvidere, at børne- og undervisningsministeren kan bemyndige en anden statslig myndighed på andre ministerområder efter forhandling med vedkommende minister til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt børne- og undervisningsministeren.

Baggrunden for indførelse af bestemmelserne i *stk. 1* og *2* er, at der af ressortaftale af 7. november 2011 fremgår, at Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser varetager på vegne af børne- og undervisningsministeren administrationen af statens voksenuddannelsesstøtte til og med ungdomsuddannelsesniveau i medfør af lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* indebærer, at børne- og undervisningsministeren herefter i en bekendtgørelse kan udnytte adgangen til at delegere opgaver og beføjelser til en statslig myndighed på andre ministerområder efter forhandling med vedkommende ministerium. Dette vil være i tråd med, at beslutningen om, at en kompetence overlades permanent af ministeren til f.eks. en styrelse af hensyn til borgernes mulighed for at kunne vide, hvem der er rette myndighed, altid bør angives i en bekendtgørelse, jf. pkt. 4 i Justitsministeriets vejledning nr. 153 af 22. september 1987 om udarbejdelse af administrative forskrifter.

Bestemmelsen i *stk. 2* sikrer, at der med henblik på effektiv og hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne kan henlægges opgaver til myndigheder uden for vedkommende ministerområde efter forhandling med den pågældende minister. Bestemmelsen sikrer endvidere, at børne- og undervisningsministeren, hvis der træffes beslutning om flytning af institutioner under ministeriet, i fornødent omfang kan bemyndige de pågældende institutioner til at udøve beføjelser, der i loven er tillagt ministeren.

Det vil ligeledes kunne fastsættes, at vedkommende minister kan overtage beføjelser, der er overladt til en anden myndighed, i en konkret sag.

Delegation efter *stk. 1* og *2* kan alene ske til statslige myndigheder. Der kan således ikke i medfør af de foreslåede bestemmelser ske delegation til regionale eller kommunale myndigheder eller til private virksomheder eller organisationer.

Det foreslås i *stk. 3*, at afgørelser om statens voksenuddannelsesstøtte ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende § 19, *stk. 2*. Bestemmelsen indebærer, at adgangen til at klage over afgørelser, som træffes af Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller en anden statslig myndighed, der er bemyndiget dertil efter bestemmelserne i *stk. 1* og *2*, afskæres. Der vil således ikke i disse tilfælde være klageadgang til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser eller børne- og undervisningsministeren. Bestemmelsen berører ikke den eksisterende klageadgang, der er til Ankenævnet for Uddannelsesstøtten, jf. § 22.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 4*, at børne- og undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om

udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 2.

Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor børne- og undervisningsministeren udnytter sin adgang, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 2, til at delegere beføjelser efter loven til andre statslige myndigheder uden for Ministeriet for Børn og Undervisning. Der består i disse tilfælde ikke et over-/underordningsforhold mellem børne- og undervisningsministeren og den pågældende myndighed. Der vil herefter være behov for, at børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om rammerne for, hvorledes myndigheden, der efter stk. 2 er bemyndiget dertil, skal varetage de delegerede beføjelser, herunder rækkevidden af delegationen.

Ved andre statslige myndigheders varetagelse af f.eks. myndighedsopgaver for børne- og undervisningsministeren efter delegation bevarer ministeren sine beføjelser, herunder instruktionsbeføjelsen, i relation til de delegerede opgaver, da den underordnede myndighed på det delegerede område funktionelt vil høre under ministerområdet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 1.2. og 2.2.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget § 1

§ 1. Befordringsrabatten efter denne lov administreres af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen). De befordringsansvarlige, uddannelsesstederne og kommunalbestyrelserne bistår styrelsen i administrationen, jf. kapitel 5.

§ 5. Styrelsen træffer afgørelse om, hvilke uddannelsessøgende og deltagere der har ret til rabat, og sender meddelelse herom til de pågældende. Afgørelse om befordringsrabat træffes på baggrund af oplysninger fra uddannelsesstedet.

§ 6. På grundlag af styrelsens afgørelse giver de befordringsansvarlige rabat til den daglige befordring mellem uddannelsessted og bopæl. Rabatten udgør udgiften til billigste offentlige befordring med fradrag af det beløb, som den uddannelsessøgende eller deltageren selv skal betale ifølge § 7.

Stk. 2. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om en øvre og nedre grænse for rabat.

§ 8. Styrelsen kan i særlige tilfælde godkende, at rabatbeløbet skal udbetales kontant for abonnementskort, der tidligere er købt uden rabat. Rabatten kan dog ikke udbetales kontant, hvis den uddannelsessøgende eller deltageren har undladt at søge om befordringsrabat i tide.

Stk. 2. Børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om kontantudbetaling af rabatbeløb.

§ 9. ...

Stk. 2. Styrelsen kan godkende, at deltagere i ordblindeundervisning for voksne, jf. § 2, stk. 1, nr. 9, kan få godtgørelse efter en kilometersats, hvis de har mindre end 5 ugentlige undervisningsdage.

Stk. 3.-5. ...

§ 9 a. ...

Stk. 2. Styrelsen refunderer uddannelsesinstitutionernes udgifter til befordring efter stk. 1 efter fradrag af egenbetalingen, jf. § 7.

Stk. 3. ...

§ 11. ...

Stk. 2. ...

I lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. februar 2009, som ændret ved § 2 i lov nr. 1567 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»**§ 1.** Administrationen af befordringsrabat efter denne lov varetages af Ministeriet for Børn og Undervisning. Børne- og undervisningsministeren kan bemyndige en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren. De befordringsansvarlige, uddannelsesstederne og kommunalbestyrelserne bistår ministeriet eller den myndighed, der efter 2. pkt. er bemyndiget dertil, i administrationen, jf. kapitel 5.

Stk. 2. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed er bemyndiget til at udøve efter stk. 1.«

2. I § 5, § 8, *stk. 1*, § 9, *stk. 2*, § 9 a, *stk. 2*, § 11, *stk. 3*, 2. *pkt.*, § 12, *stk. 1*, to steder i § 12, *stk. 2*, § 13, *stk. 4*, 1. *pkt.*, og § 17 a, *stk. 1* og 3, ændres »Styrelsen« til: »Ministeriet eller anden statslig myndighed«.

3. I § 6, *stk. 1*, § 11, *stk. 7*, og § 17 b, *stk. 2*, ændres »styrelsens« til: »ministeriets eller anden statslig myndigheds«.

4. I § 11, *stk. 3*, 1. *pkt.*, § 11, *stk. 6*, nr. 1-3, § 13, *stk. 1-3*, § 13, *stk. 4*, 2. *pkt.*, § 15, § 16, *stk. 2*, og § 17 b, *stk. 1*, ændres

Stk. 3. Udgiften ved rabatordningen og dennes administration bortset fra den del, der hører under styrelsen, afholdes af de befordringsansvarlige, der er nævnt i stk. 1. Styrelsen refunderer de befordringsansvarlige det beløb, der er ydet i rabat, på grundlag af kvartalsvise opgørelser af rabatbeløbet.

Stk. 4. og 5. ...

Stk. 6. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om

1) opgørelse af, hvilke beløb der er ydet i rabat, frist for de befordringsansvarliges indsendelse af opgørelsen til styrelsen, indsendelse af opgørelsen i elektronisk form, og hvilke krav der stilles til attestation af opgørelsen,

2) at styrelsen kan indhente yderligere oplysninger hos de befordringsansvarlige om ordningen, herunder bl.a. individbaserede oplysninger om uddannelsessøgende og deltagere, der køber abonnementskort med rabat, rabatbeløbenes størrelse, og

3) elektronisk kommunikation mellem styrelsen og de befordringsansvarlige, der er nævnt i § 11, stk. 1, herunder anvendelse af digital signatur eller anden sikker personidentifikation, bl.a. i forbindelse med indsendelse af opgørelse af, hvilket beløb der er ydet i rabat, og oplysninger om ordningen, jf. nr. 1 og 2.

Stk. 7. Reglerne efter stk. 6, nr. 1 og 2, om styrelsens adgang til at indhente individbaserede oplysninger, herunder bl.a. frist for indsendelse af individbaserede oplysninger, fastsættes efter forhandling med de befordringsansvarlige.

§ 12. Styrelsen kan hos uddannelsesstederne indhente oplysninger om indskrivning m.v., der er nødvendige for at træffe afgørelse om ret til rabat.

Stk. 2. Styrelsen kan til de befordringsansvarlige, der er nævnt i § 11, stk. 1, videregive oplysninger om uddannelsessøgende og deltagere, der er nødvendige for at yde rabat. Styrelsen kan stille de nævnte oplysninger elektronisk til rådighed for de befordringsansvarlige.

§ 13. Uddannelsesstedet bistår styrelsen ved afgørelse om tildeling af rabat eller godtgørelse efter en kilometersats. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedets administration i forbindelse med befordringsrabatten, herunder elektronisk indberetning af, hvornår retten til rabat begynder og ophører.

Stk. 2. Har et voksenuddannelsescenter indgået driftsoverenskomst om undervisning efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning, bistår voksenuddannelsescenteret styrelsen ved afgørelsen om tildeling af rabat på vegne af driftsoverenskomstparterne og træffer afgørelse efter § 4, stk. 2, og § 9, stk. 3 og 4.

Stk. 3. Det påhviler den enkelte kommunalbestyrelse, produktionsskole eller institution for erhvervsrettet uddannelse, der tilrettelægger uddannelse efter lov om erhvervsgrunduddannelse, at meddele styrelsen, hvem der på vegne af uddannelsesstederne bistår ved afgørelse om tildeling af rabat m.v. og træffer afgørelse efter § 4, stk. 2, og § 9, stk. 3 og 4. Den tilrettelæggende kommunalbestyrelse, produktionsskole eller institution for erhvervsrettet uddannelse

»styrelsen« til: »ministeriet eller anden statslig myndighed«.

kan selv varetage opgaven eller træffe aftale med ét bestemt uddannelsessted om at varetage opgaven.

Stk. 4. Styrelsen fører tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at styrelsen kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af opgaven.

§ 15. Det Centrale Personregister stiller personadresseoplysninger til rådighed for styrelsen om uddannelsessøgende. Oplysninger skal gives i en form, der er egnet til elektronisk databehandling.

§ 16. Afgørelser, som uddannelsesstedet træffer efter § 4, stk. 2, § 9, stk. 3 og 4, og § 9 a, kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Afgørelser, som styrelsen træffer efter denne lov, kan ikke indbringes for en anden administrativ myndighed.

§ 17 a. Styrelsen kan til de befordringsansvarlige, jf. § 11, stk. 1, henlægge sin beføjelse til at træffe afgørelse om ret til rabat efter lovens kapitel 2 og 3 i perioden fra den 1. januar 2007 til og med den 30. juni 2007.

Stk. 2. ...

Stk. 3. Rabatten ydes som det beløb, der overstiger egenbetalingen, jf. § 7. Styrelsen refunderer de befordringsansvarlige den ydede rabat efter bestemmelserne i § 11, stk. 3-5, og regler fastsat i medfør af stk. 6.

§ 17 b. I de tilfælde, hvor betingelserne for, at de befordringsansvarlige kan træffe afgørelse efter § 17 a, stk. 2, ikke er til stede, skal den uddannelsessøgende eller deltageren søge styrelsen om ret til rabat, jf. § 5.

Stk. 2. På baggrund af styrelsens afgørelse om ret til rabat skal den uddannelsessøgende eller deltageren i perioden fra den 1. januar 2007 til og med den 30. juni 2007 rette henvendelse til de befordringsansvarlige for at købe abonnementskort med rabat. Ved henvendelse til de befordringsansvarlige skal den uddannelsessøgende eller deltageren medbringe dokumentation for ret til rabat, jf. § 5.

§ 1. Loven har til formål at skabe økonomisk grundlag for, at voksne kortuddannede kan deltage i uddannelse på folkeskoleniveau og i gymnasial uddannelse, og at voksne kan deltage i videregående uddannelse.

§ 2. ...

Stk. 2.-5. ...

Stk. 6. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne i stk. 1, nr. 1-8, og kan herunder fravige aldersbetingelsen i stk. 1, nr. 1, i forbindelse med jobrotation samt betingelsen om, at det skal dreje sig om beskæftigelse uden offentligt tilskud, i stk. 1, nr. 2.

§ 2

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), jf. lov-bekendtgørelse nr. 554 af 8. juni 2009, som ændret ved lov nr. 727 af 25. juni 2010 og lov nr. 1566 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»**§ 1.** Loven har til formål at skabe økonomisk grundlag for, at voksne kortuddannede på børne- og undervisningsministerens område kan deltage i uddannelse på folkeskoleniveau og i gymnasial uddannelse, og at voksne på ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelsers område kan deltage i videregående uddannelse.«

2. I § 2, *stk. 6*, § 13, *stk. 5* og 6, § 14, *stk. 2*, § 14 a, *stk. 5*, § 16, *stk. 2*, § 20, *stk. 3*, § 21, *stk. 1*, 2 og 5, 2. og 3. pkt., § 22, *stk. 2*, og § 22 a, ændres »Undervisningsministeren kan« til: »Vedkommende minister, jf. § 1,«.

§ 3. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne efter stk. 1 og 2 og kan herunder fastsætte regler om, at der kan ses bort fra disse betingelser, når der søges SVU til bestemte uddannelser. Undervisningsministeren kan desuden fastsætte regler om, i hvilke situationer der kan ses bort fra skolegang eller erhvervsrettet uddannelse.

§ 4. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke uddannelser der på følgende områder kan gives SVU til:

- 1) Forberedende voksenundervisning.
- 2) Almen voksenuddannelse.
- 3) Gymnasial uddannelse.
- 4) Anden uddannelse på tilsvarende niveau, jf. nr. 1-3.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om uddannelsestiden, herunder om, at mindstekravet til den ugentlige uddannelsestid kan være forskelligt for de uddannelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4, og om, at der kan tildeles SVU til kombinationer af de uddannelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om omfanget af den uddannelsessøgendes adgang til SVU til deltagelse i undervisning efter stk. 1, nr. 1.

§ 5. ...

Stk. 2. og 3. ...

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om støttesystemet (klippekortet) og om administration af de perioder, der er nævnt i stk. 2 og 3.

§ 6. Voksenuddannelsesstøtte, der er tildelt efter den hidtil gældende lov om støtte til voksenuddannelse, jf. § 23, stk. 2-4, og tidligere lovgivning om støtte til voksenuddannelse, fradrages i den periode, der er nævnt i § 5, stk. 1, 1. pkt. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om fradraget.

§ 7. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at staten yder tilskud til hel eller delvis dækning af deltagerbetaling til beskæftigede uddannelsessøgende, der modtager SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse.

§ 8. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke uddannelser der på følgende områder kan gives SVU til:

- 1) Videregående uddannelse, der udbydes som åben uddannelse, og som er omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse.
- 2) Supplerende uddannelsesaktiviteter med henblik på at opfylde adgangskrav på uddannelser, hvor der er fastsat adgangskrav, og som er udbudt efter § 2, stk. 2, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) mv.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling nærmere regler om, hvilke uddannelser, som ikke udbydes som indtægtsdækket virksomhed, der på følgende områder kan gives SVU til:

3. I § 3, *stk. 3*, ændres to steder, og i § 4, *stk. 1-3*, § 5, *stk. 4*, § 6, § 7 og § 12, *stk. 3*, ændres »Undervisningsministeren« til: »Børne- og undervisningsministeren«.

4. I § 8, *stk. 1-4*, og § 9, *stk. 2*, ændres »Undervisningsministeren« til: »Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser«.

5. I § 8, *stk. 2*, udgår »efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling«.

6. I § 8, *stk. 4*, udgår »end de områder, der hører under ministeren for videnskab, teknologi og udvikling«.

1) Masteruddannelse, der udbydes efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om universiteter (universitetsloven), og som er omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse.

2) Anden efter- og videreuddannelse, der udbydes efter § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om universiteter (universitetsloven), og som er omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse.

3) Supplerende uddannelsesaktivitet med henblik på at opfylde adgangskrav på kandidatuddannelse, der udbydes efter § 5, stk. 1, nr. 3, i lov om universiteter (universitetsloven).

4) Enkeltfag på deltid fra de uddannelser, som universiteterne er godkendt til at udbyde på heltid, jf. § 5, stk. 2, i lov om universiteter (universitetsloven).

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om uddannelsestiden og om, at der kan tildeles SVU til kombinationer af de uddannelser, der er nævnt i stk. 1 henholdsvis stk. 2.

Stk. 4. Undervisningsministeren fastsætter efter forhandling med pågældende minister nærmere regler om, i hvilket omfang der kan opnås SVU til videregående uddannelser inden for andre ministerområder end de områder, der hører under ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

§ 9. SVU til videregående uddannelse gives efter et begrænset støttesystem på højst 40 uger på heltid.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om støttesystemet.

§ 12. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at der til de uddannelser, der er nævnt i § 4, stk. 1, kan gives SVU til deltidsuddannelse.

§ 13. ...

Stk. 2.-4. ...

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning af SVU, om at mindstekravet til den ugentlige nedsættelse af arbejdstiden kan være forskelligt ved beregningen af SVU til de uddannelser, der er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1-4, og om tildeling af SVU under kortere afbrydelser af undervisningen, der skyldes uddannelsesstedets forhold.

Stk. 6. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om udbetaling af SVU til arbejdsgiveren i tilfælde, hvor der er truffet aftale om, at arbejdsgiveren fortsætter med at udbetale sædvanlig løn under uddannelsen, forudsat at lønnen mindst svarer til SVU, og om udbetaling af tilskud til deltagerbetaling efter § 7 til arbejdsgivere, der betaler for undervisningen.

§ 14. ...

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter regler om ophør og om fravær fra uddannelsen på grund af sygdom, barsel og lignende og om fravigelse af den maksimale periode med SVU som følge heraf.

§ 14 a. ...

Stk. 2.-4. ...

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om ophør på grund af unddragelse fra strafforfølgning, jf. stk. 1, eller straffuldbrydelse, jf. stk. 2, og om fra-

vigelse af den maksimale periode med SVU som følge heraf.

§ 16. ...

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetalingen efter stk. 1. Det kan herunder fastsættes, at en afdragsordning bortfalder, hvis den uddannelsessøgende trods påkrav ikke betaler en ydelse.

Stk. 3. ...

Kapitel 7

Administration, klageadgang mv.

§ 19. Undervisningsministeren kan bemyndige Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) til at udøve visse beføjelser efter denne lov.

Stk. 2. Afgørelser, der træffes af styrelsen efter bemyndigelsen i stk. 1, kan ikke indbringes for undervisningsministeren.

§ 20. Undervisningsministeren eller styrelsen efter bemyndigelse kan hos told- og skatteforvaltningen, andre offentlige myndigheder, private institutioner og arbejdsløshedskasser indhente de oplysninger om den uddannelsessøgende, der er nødvendige for tildeling af, tilbagebetaling af og kontrol med SVU.

Stk. 2. Undervisningsministeren eller styrelsen efter bemyndigelse kan til uddannelsesstederne og arbejdsløshedskasserne videregive de oplysninger om den uddannelsessøgende, der er nødvendige ved varetagelsen af opgaver efter denne lov, jf. § 21, stk. 1.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om

- 1) adgangen til at indhente oplysninger efter stk. 1 og kan herunder fastsætte, hvilke oplysninger der skal gives i elektronisk form,
- 2) administrationen, herunder om ansøgning, frister for ansøgning, opbevaring af ansøgninger og breve mv., tildeling, udbetaling og tilbagebetaling af SVU,
- 3) dokumentation for nedsat arbejdstid,
- 4) dokumentation for deltagelse i undervisningen, og
- 5) at ansøgere og arbejdsgivere skal give alle oplysninger, herunder personnumre, der er nødvendige for tildeling af SVU

7. Overskriften til kapitel 7 affattes således:

»Administration, klageadgang og delegation«

8. § 19 affattes således:

»**§ 19.** Administrationen af statens voksenuddannelsesstøtte, jf. dog stk. 2, varetages af Ministeriet for forskning, innovation og videregående uddannelser. Ministeren for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser kan bemyndige Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte til at varetage visse beføjelser efter denne lov.

Stk. 2. Administrationen af statens voksenuddannelsesstøtte til og med ungdomsuddannelsesniveau varetages af Ministeriet for Børn og Undervisning. Børne- og undervisningsministeren kan bemyndige en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 3. Afgørelser om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. stk. 1 og 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. dog § 22.

Stk. 4. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed er bemyndiget til at udøve efter stk. 2.«

9. I § 20, stk. 1 og 2, og § 21, stk. 5, 1. pkt., og § 21, stk. 6, ændres »Undervisningsministeren eller styrelsen« til: »Børne- og undervisningsministeren, ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed«.

§ 20 a. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette styrelsen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at den person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, jf. § 14 a, stk. 1 og 2, samtidig modtager SVU.

§ 21. Undervisningsministeren kan bestemme, at visse opgaver efter denne lov varetages dels af uddannelsesstederne, dels efter forhandling med beskæftigelsesministeren af anerkendte arbejdsløshedskasser.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om uddannelsesstedernes og efter forhandling med beskæftigelsesministeren om arbejdsløshedskassernes administration af opgaver efter stk. 1.

Stk. 3. I det omfang uddannelsessteder, der ikke er en del af den offentlige forvaltning, tillægges beføjelser til at træffe afgørelser efter denne lov, gælder forvaltningsloven og offentlighedsloven for disse uddannelsessteder.

Stk. 4. Afgørelser, der træffes af uddannelsesstederne og arbejdsløshedskasserne efter stk. 1, kan undervisningsministeren eller styrelsen efter bemyndigelse ændre efter klage eller på egen foranledning.

Stk. 5. Undervisningsministeren eller styrelsen efter bemyndigelse fører tilsyn med uddannelsesstedernes og arbejdsløshedskassernes varetagelse af opgaver efter stk. 1. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om tilsynet og om forvaltningsrevision af arbejdsløshedskassernes opgaver. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at ministeren eller styrelsen efter bemyndigelse fra uddannelsesstederne og efter forhandling med beskæftigelsesministeren fra arbejdsløshedskasserne kan kræve oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af tilsynet.

Stk. 6. Undervisningsministeren eller styrelsen efter bemyndigelse vejleder uddannelsessteder og arbejdsløshedskasser om SVU.

§ 22. Afgørelser truffet af undervisningsministeren eller styrelsen efter bemyndigelse om beregning, tildeling, udbetaling og tilbagebetaling af SVU kan inden 4 uger efter meddelelsen af afgørelsen indbringes for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten af den, som afgørelsen vedrører.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at klagen stiles til Ankenævnet for Uddannelsesstøtten og sendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis afgørelsen fastholdes, sendes klagen til ankenævnet med en udtalelse. Ankenævnet træffer den endelige administrative afgørelse.

Stk. 3. Afgørelser truffet af uddannelsesstedet eller arbejdsløshedskassen, jf. § 21, stk. 1, kan inden 4 uger efter meddelelsen af afgørelsen indbringes for undervisningsministeren eller styrelsen efter bemyndigelse af den, som afgørelsen vedrører.

Stk. 4. Ankenævnet for Uddannelsesstøtten, jf. stk. 1, og undervisningsministeren eller styrelsen efter bemyndigelse, jf. stk. 3, kan indtil 6 måneder efter meddelelsen af afgørelsen se bort fra overskridelse af fristen i stk. 1 og 3, når overskridelsen af særlige grunde er undskyldelig.

§ 22 a. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem den uddannelsessøgende el-

10. I § 20 a ændres »styrelsen« til: »Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed«.

11. I § 21, stk. 4, og § 22, stk. 1, 3 og 4, ændres »undervisningsministeren eller styrelsen« til: »børne- og undervisningsministeren, ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed«.

12. I § 21, stk. 5, 3. pkt., ændres »styrelsen« til: »Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed«.

13. I § 22 a ændres »Undervisningsministeriet eller Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte« til: »Ministeriet for

ler arbejdsgiveren og uddannelsesstedet, arbejdsløshedskassen, restanceinddrivelsesmyndigheden, Undervisningsministeriet eller Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at digital signatur eller anden sikker personidentifikation skal anvendes.

Børn og Undervisning, Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte eller anden statslig myndighed efter bemyndigelse«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2013.